

№ 26/21.02.2019г.

СТАНОВИЩЕ

От Проф. д-р Радко Николов Радев, д.м.н
Началник КАИЛ при УМБАЛ „Сърце и Мозък“ - гр. Плевен
на дисертационен труд на д-р Велимир Иванов Папазов
за придобиване на образователна и научна степен „Доктор“
на тема:

**„ПОСТОЯННИ И ВРЕМЕННИ ЦЕНТРАЛНИ ВЕНОЗНИ КАТЕТРИ -
ПРИЛОЖЕНИЕ В ХЕМОДИАЛИЗАТА И ХЕМАТОЛОГИЯТА“**

Уважаеми г-н Председател,

Уважаеми членове на Научното жури,

Със заповед РК 36-73/24.01.2019г. на Ректора на МУ-София съм
назначен като редовен член на настоящето жури.

Представеният дисертационен труд на д-р Велимир Иванов
Папазов е написан на 171 страници, от които 36 страници са
литературен обзор, в който са използвани впечатляващите 217
литературни източника, 14 от които са на кирилица, а останалите
на латиница, като почти всички са от последните 20 години, което
дава възможност на автора да обобщи най-съвременните
достигания в медицинската наука. Останалите страници
включват задължителните части на подобен труд – цел, задачи,
материал, методи, самото проучване, резултати, обсъждане и
изводи, като трудът е онагледен с 15 таблици, 20 фигури и 54
снимки от собствен материал на автора.

Темата на дисертационния труд е изключително актуална, тъй като на фона на непрекъснато застрашаващо население се увеличават както броя, така и възрастта на хората, които имат нужда от хемодиализа. Все повече пациенти започват хемодиализа по спешност, а в същото време поради напредъка на медицината се увеличава и „Диализният стаж“, т.е продължителността на живота на пациентите с хронично бъбречно заболяване. Това от своя страна води до нужда от създаване на нов съдов достъп и предизвикателството пред интензивиста са прецизирането на показанията за избор на вида централен венозен катетър, кръвоносния съд, който ще бъде пунктиран и техниката за имплантация според конкретния пациент – като всички тези съображения са с цел да се постигне успех на манипулацията и да се проведе качествена диализа.

Представеният дисертационен труд показва, че дисертантът е натрупал значителен опит не само в имплантацията на катетрите, ами и в не по-малко важния аспект – проследяването на усложненията при имплантирани централни венозни катетри и тунелизацията им. Обобщените данни от литературния обзор, който е направил дисертанта показват, че независимо от големия напредък на медицинската наука в наши дни, преди интензивиста стоят големи предизвикателства, тъй като пациентите нуждаят се от диализа, от трансплантация на хемопоетични стволови клетки, плазмафереза, цитафереза и екстракорпорална фотофереза са в напреднала възраст, полиморбидност, имунокомпрометиран статус и висок риск за възникване на усложнения. В световен мащаб катетъризацията на централни съдове се увеличава значително, като централните венозни катетри в своите модификации са в основата на развитие на редица лечебни методи и са неизменна и задължителна част

в различни специалности, като анестезиологията, интензивното лечение, кардиологията, хематологията, онкологията, хемодиализата и други. В този ред на мисли ролята на интензвиста, осигуряващ централния венозен достъп нараства, а стойността на неговата експертиза оправдано предизвиква интерес със своите възможности чрез избора на вид катетър, техника на поставяне и избора на съд за пунктиране да се сведат до минимум усложненията от манипулацията.

Литературният обзор е направен подробно и компетентно.

Обстойно са представени всички аспекти, съпровождащи различните техники и достъпи, свързани с проблемите на катетъризацията на централни съдове, плюсовете и минусите на всеки един катетър като особено добро впечатление правят и представеното експозе на „идеалния катетър“ и как различните видове се различават от идеала.

Целите на дисертацията “ да се систематизира нашия опит в прилагането на временни и перманентни (тунелизирани) централни венозни катетри за хемодиализа при болни с бъбречна недостатъчност и ЦВК при хемолитично болни за продължителен период от време и да се оценят усложненията от метода (ранни и късни) и преживяемостта на катетрите са добре формулирани и показват желанието на д-р Папазов посредством тяхното осъществяване да допринесе за правилното решаване на този значим проблем при избора, предстоящ пред интензвиста.

За постигане на тази цел д-р Папазов си поставя за изпълнение 8 задачи, които след това систематично е изпълнил, използвайки ретроспективни и проспективни данни за прилагането на временни и перманентни (тунелизирани) венозни катетри в Клиниката по диализа в УМБАЛ „ Александровска“- гр. София, и

Клиниката по трансплантация на стволови клетки в СБАЛХЗ-онкохематология-София.

Проучването на дисертанта обхваща 5 годишен период от време, през който в клиниката по диализа на УМБАЛ „Александровска“ са поставени 1033 временни ЦВК и 330 постоянни тунелизирани катетри, а в Клиниката по трансплантация на стволови клетки в Онкохематологията са били имплантирани 752 временни ЦВК и 45 постоянни тунелизирани венозни катетри.

Проучването обхваща пациенти от двата пола, направено е описание на видовете използвани катетри, както и съображенията защо е избран конкретния вид при проблема, който е нужен за решаване при тези болни.

Анализирани са възможните методи за имплантация на катетрите с техните предимства и недостатъци, описани са и приложените техники за катетъризация, както и предоставен и изработеният и прилаган в практиката протокол за имплантиране на централни венозни катетри.

Извършен е статистически анализ на наблюдаваните показатели и проверка на хипотези за взаимна връзка между приложените техники и наблюдаваните усложнения.

Особен интерес представлява Глава VII- „Интересни случаи от нашата практика“, в която дисертантът предоставя на нашето внимание случаи от практиката си, при които се е налагало да се преодоляват различни причини, възпрепятстващи имплантирането на перманентни тунелизирани катетри.

Преодоляването на тези причини и успешното имплантиране на катетър е животоспасяващо за тези пациенти.

Направените изводи и бобщения са обосновани от данните от проучването и анализа и допринасят със следните приноси в съвременната медицинска практика:

1. Въведена е и вечер рутинно се използва техниката за имплантация на перманентен тунелизирам катетър по Селдингер без използване на peel away интродюсер.
2. Въведен е и се използва вече в практиката single incision technic – за имплантация на перманентен тунелизиран катетър под УЗ контрол.
3. Въведен е и рутинно вече се използва техниката за експлантация на перманентен тунелизиран катетър без инцизия.
4. Подробно са изложени практическите и техническите особености на най-често използваните техники за катетъризация.
5. Представени са случаи, при които се е налагало да се преодоляват различни причини , възпрепятстващи имплантирането на перманентни тунелизирани катетри. Преодоляването на тези причини и успешното имплантиране на катетър е животоспасяващо за тези пациенти.
6. За първи път се прави анализ на приложението на централни венозни катетри в хематологията.
7. Представена е употреба на временни и постоянни диализни катетри в онкохематология за цитафереза, плазмафереза и фотофереза с голям Френч и постигане на добри резултати.

Изводите от анализа на проучването дават положителни отговори на поставените въпроси и постигат целите на проучването.

С дисертационният труд са свързани 1 публикация в международно медицинско издание с Импакт фактор (IF), 2 публикации в уважавани български медицински издания и 4 участия с доклади в научни форуми в България и, 9 – в престижни международни форуми, проведени в чужбина (Франция, Испания, Италия, САЩ и Япония).

Авторефератът отговаря на изискванията на Закона за академичните кадри, отразява напълно структурата и излага материала в дисертационния труд.

Представеният дисертационен труд е завършен, подготвен задълбочено, предлага съвременно решение на един съществен проблем в интензивното лечение и отговаря на съвременните изисквания. Прави чест на дисертанта, че прокарва мост между няколко клинични специалности – „ Анестезиология и интензивно лечение“, „ Хематология“, „ Нефрология“ и „Диализата“ – клинични специалности, близки една до друга, които в общата си борба за живота на болния вървят ръка за ръка.

Въз основа на всичко гореизложено си позволявам да препоръчам на Научното жури да присъди образователната и научна степен „Доктор“.

Дата: 08.02.2019г.

С Уважение:.....

/Проф.д-р Радко Н.Радев, д.м.н -

Началник КАИЛ при

УМБАЛ“ Сърце и Мозък“- гр. Плевен/